NORAKSTS

Lieta Nr.A42285106

A1142-07/21

SPRIEDUMS

Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2007.gada 24.janvārī

Administratīvā rajona tiesa

šādā sastāvā: tiesnese I.Kalvāne,

piedaloties pieteicējam *J.V.*,

atbildētāja Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes pilnvarotajam pārstāvim Mārtiņam Birkmanim,

atklātā tiesas sēdē 2007.gada 17.janvārī Antonijas ielā 6, Rīgā, izskatīja administratīvo lietu pēc *J.V.* pieteikuma par Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2005.gada 23.novembra lēmuma Nr.3837 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2005.gada 29.decembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts *J.V.* (turpmāk arī – pieteicējs) pieteikums (reģistrācijas Nr.19870) par Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk arī – atbildētājs) 2005.gada 23.novembra lēmuma Nr.3837 (turpmāk – Lēmums) atcelšanu.

[2] 2006.gada 2.janvārī Administratīvās rajona tiesas tiesnese pieņēma lēmumu par pieteikuma pieņemšanu un administratīvās lietas ierosināšanu.

[3] No lietas materiāliem secināms, ka 2005.gada 11.oktobrī Rīgas pilsētas Ceļu policijas inspektors pieteicējam sastādīja protokolu par administratīvo pārkāpumu Nr.SR186484 par Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 "Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk tekstā CSN) 170.1.punkta prasību neievērošanu, un proti, par to, ka pieteicējs 2005.gada 11.oktobrī, plkst.17:36, vadīja automašīnu Opel Astra, ar valsts reģistrācijas numura zīmi *(dzēsts valsts reģistrācijas numurs)*, un apstājās un stāvēja uz dzelzceļa pārbrauktuves, Rīgā, posmā starp Viskaļu ielu un Ropažu ielu, kad aiz dzelzceļa pārbrauktuves bija izveidojies transportlīdzekļu kolonnas sastrēgums. Automašīna Opel Astra atradās uz pārbrauktuves, kad barjeras bija nolaistas lejā un pārbrauktuve slēgta.

Ceļu policijas inspektors pieņēma lēmumu piemērot pieteicējam naudas sodu 30 latu apmērā.

2005.gada 20.oktobrī pieteicējs apstrīdēja iepriekš minēto lēmumu Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldē.

2005.gada 23.novembrī Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieks V.Vanags ar lēmumu Nr.3837 noraidīja pieteicēja iesniegumu un 2005.gada 11.oktobrī Ceļu policijas inspektora pieņemto lēmumu Nr.050/SRI86484 atstāja negrozītu.

[4] Uzskatot Lēmumu par nepamatotu, pieteicējs iesniedza pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā. Savā pieteikumā pieteicējs

nepiekrīt Lēmumam sekojošu motīvu dēļ:

[4.1] 2005.gada 11.oktobrī ap plkst. 17:35 pieteicējs brauca ar automašīnu Opel Astra, ar valsts reģistrācijas numuru *(dzēsts valsts reģistrācijas numurs)*, Rīgā, pa Krusta baznīcas ielu Brīvības ielas virzienā. Pirms dzelzceļa pārbrauktuves šķērsošanas apturēja auto, lai pārliecinātos par iespēju to droši šķērsot. Izvērtējis situāciju un satiksmes plūsmu, un pārliecinājies, ka dzelzceļa pārbrauktuvi šķērsot ir atļauts, un ka pieteicēja automašīnai pietiks vietas uz brauktuves pārbrauktuves otrā pusē aiz barjeras, pieteicējs uzsāka dzelzceļa pārbrauktuves šķērsošanu. Tajā laikā, kad pieteicējs šķērsoja dzelzceļa pārbrauktuvi, viņu apdzina kāds apvidus auto, kā arī sāka darboties dzelzceļa pārbrauktuves skaņas signāls. Sakarā ar to, ka pieteicējs tika apdzīts un pirms pieteicēja automašīnas aiz pārbrauktuves esošajā automašīnu kolonā, nostājās pieteicēju apdzinušais auto, pieteicēja automašīnai vairs nepietika vietas, lai pilnībā šķērsotu dzelzceļa pārbrauktuvi, un uz īsu brīdi pieteicējam bija jāaptur automašīnu uz tās. Apdzīšanas faktu mutvārdos apstiprināja arī Ceļu policijas inspektors Andris Jurens.

[4.2] Sastādot protokolu un pieņemot lēmumu par pieteicēja administratīvo sodīšanu, Ceļu policijas inspektors Andris Jurens nav ņēmis vērā šādus būtiskus apstākļus:

1. Pirms dzelzceļa pārbrauktuves šķērsošanas pieteicējs pārliecinājās, ka to šķērsot ir atļauts un auto pietiks vietas aiz tās, un saskaņā ar CSN 6.punktu, kas nosaka, ka katram ceļu satiksmes dalībniekam ir tiesības uzskatīt, ka arī citas personas ceļu satiksmes norisē izpildīs noteiktās prasības, pieteicējam bija tiesības paļauties uz to, ka nav un nebūs šķēršļu, kas pieteicēju kavētu veiksmīgi pabeigt dzelzceļa pārbrauktuves šķērsošanu. Ja augstāk minētais apvidus auto nebūtu veicis neatļautu apdzīšanas manevru, pieteicējs nebūtu apturējis automašīnu uz dzelzceļa pārbrauktuves. Neatļautais apvidus auto manevrs piespieda pieteicēju veikt šādu darbību. Lai gan Ceļu policijas inspektors Andris Jurens minēto neatļauto apdzīšanas manevru redzēja, viņš neuzskatīja par nepieciešamu to minēt protokolā par administratīvo pārkāpumu un ņemt vērā, lemjot par pieteicēja administratīvo sodīšanu, tādējādi apstākļu izvērtēšana nav uzskatāma par objektīvu un lēmums - par taisnīgu.

2. Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 9.pants nosaka, ka par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība, taču pieteicēja darbība nav uzskatāma par vainojamu, jo tā nav veikta nedz ar nodomu, nedz aiz neuzmanības. Pieteicējs norāda, ka darbība – īslaicīga automašīnas apturēšana uz dzelzceļa pārbrauktuves – bija augstāk minētā apvidus auto neatļautā manevra izraisītas sekas, piespiedu darbība. Līdz ar to pieteicējs uzskata, ka viņa rīcība nav administratīvi sodāma.

3. Sastādot administratīvo protokolu un pieņemot lēmumu par pieteicēja administratīvo sodīšanu, Ceļu policijas inspektora Andra Jurena izturēšanās un runas veids bija izteikti nelaipns, un viņš atteicās uzklausīt pieteicēja detalizētus paskaidrojumus par notikušo pirms lēmuma pieņemšanas, kas būtu būtiski lēmuma pieņemšanā. Tādējādi netika ievērota Administratīvā procesa likuma 62.panta pirmajā daļā iekļautā tiesību norma, kas nosaka, ka, lemjot par tāda administratīvā akta izdošanu, kurš varētu būt nelabvēlīgs adresātam vai trešajai personai, iestāde noskaidro un izvērtē adresāta vai trešās personas viedokli un argumentus šajā lietā un pieteicējam tika liegta iespēja izteikt savu viedokli vēl pirms lēmuma pieņemšanas. Iespēja paust savu viedokli pieteicējam tika dota tikai tad, kad protokols jau bija sastādīts un lēmums par administratīvo sodīšanu pieņemts.

[4.3] Procesuālo tiesību normu neievērošana, nepilnīga notikuma apstākļu noskaidrošana un izvērtēšana noveda pie nepamatota un nepareiza administratīvā akta izdošanas.

[4.4] Konstatējot notikušā apstākļus, Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvalde atsaucas uz to, ka no Ceļu policijas inspektora Andra Jurena tika pieņemts ziņojums, kurā viņš cita starpā norāda, ka neviens transportlīdzeklis pieteicēja vadīto automašīnu uz dzelzceļa pārbrauktuves nav apdzinis. Šis ziņojums ir pretējs tam, ko Ceļu policijas inspektors apliecināja sastādot protokolu un pieņemot lēmumu par administratīvu sodīšanu. Sniedzot paskaidrojumus par protokola saturu pieteicējs norādīja, ka tajā nav norādīti visi būtiskie apstākļi un to, ka Ceļu policijas inspektors, kas sastādīja protokolu, mutvārdos apliecinājis notikušo apdzīšanas manevru uz dzelzceļa pārbrauktuves. Iepazīstoties ar pieteicēja sniegto rakstisko paskaidrojumu, Ceļu policijas inspektors tam nedz iebilda, nedz arī norādīja, ka tas būtu nepatiess.

[4.5] Tāpat Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kartības policijas pārvalde lēmumā norāda, ka tai nav pamata apšaubīt Ceļu policijas inspektora sniegto lielas apstākļu izklāstu un tai nav iespējams saskatīt saprātīgu pamatojumu un izskaidrojumu tam, kāpēc lai policijas darbinieks sniegtu nepatiesas ziņas par lietas faktiskajiem apstākļiem un neapturētu citu transportlīdzekļa vadītāju, ja tas rupji pārkāpj Ceļu satiksmes noteikumu prasības.

[4.6] Pieteicējam nav zināmi apstākļi, kas kavēja Ceļa policijas inspektoru apturēt transportlīdzekli, kas uz dzelzceļa pārbrauktuves apdzina pieteicēja vadīto automašīnu, taču nepatiesu ziņu sniegšanas Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldei iemesls bija Ceļa policijas inspektora nespēja atzīt savu kļūdu, nepamatoti apturot pieteicēja vadīto automašīnu un nepamatoti pieņemot lēmumu par administratīvo sodīšanu.

[4.7] Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes lēmums ir prettiesisks, jo tas pieņemts neievērojot LAPK 9.pantu, Administratīvā procesa likuma 64.panta pirmo daļu, kas nosaka iestādes pienākumu pieņemt lēmumu par administratīvā akta izdošanu vai lietas izbeigšanu viena mēneša laikā no iesnieguma iesniegšanas dienas (iesniegums tika iesniegts 2005.gada 17.oktobrī, par ko liecina uz tā izdarītā Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Ceļu policijas nodaļas atzīme par saņemšanu, taču lēmums tika pieņemts ar kavēšanos tikai 2005.gada 23.novembrī), kā arī lēmums pieņemts balstoties uz Ceļu policijas inspektora nepatiesu liecību par notikušā apstākļiem un neveicot pilnīgu faktu konstatāciju uz izvērtēšanu.

[5] Savos paskaidrojumos tiesai atbildētājs neatzīst pieteikumu, sekojošu iemeslu dēļ:

[5.1] Iesnieguma izskatīšanas gaitā tika pieņemts ziņojums no Ceļu policijas inspektora.

Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kartības policijas pārvaldei nav pamata apšaubīt minētā Ceļu policijas darbinieka sniegto lietas apstākļu izklāstu un nav iespējams saskatīt saprātīgu pamatojumu un izskaidrojumu tam, kāpēc lai policijas darbinieks apturētu tieši iesniedzēja vadīto transportlīdzekli un sodītu tā vadītāju, ja viņš nebūtu izdarījis augstāk minēto pārkāpumu, un tādējādi sniegtu nepatiesas ziņas par lietas faktiskajiem apstākļiem, un tajā pašā laikā neapturētu citus transportlīdzekļu vadītājus, kuri rupji pārkāpj CSN prasības.

CSN 170.1.punkts noteic, ka aizliegts uzbraukt uz pārbrauktuves, ja aiz tās izveidojies sastrēgums, kas var piespiest transportlīdzekļa vadītāju apturēt transportlīdzekli uz pārbrauktuves.

LAPK 149.14.panta ceturtajā daļā noteikts, ka par uzbraukšanu uz dzelzceļa pārbrauktuves, ja aiz tās izveidojies sastrēgums, kas piespiež vadītāju apturēt transportlīdzekli uz pārbrauktuves – transportlīdzekļa vadītājam piemēro naudas sodu 30 latu apmērā.

Lietas izskatīšanā nav konstatēti apstākļi, kas dotu pamatu apšaubīt Ceļu policijas inspektora objektivitāti, neieinteresētību iesniedzēja sodīšanā, kā arī iespējas fiksēt pārkāpumu.

Fiksējot pārkāpumu un administratīvā protokola sastādīšanas laikā Ceļu policijas inspektors rīkojies savas kompetences ietvaros un saskaņā ar LR likumiem un policijas darbinieku darbu reglamentējošo normatīvo aktu prasībām un pārkāpumi viņa rīcībā nav konstatēti.

Likuma „Par policiju" 2.pants nosaka, ka policijas darbinieks ir Latvijas Republikas valsts kalpotājs, kas ieņem noteiktu amatu policijas iestādē (apakšvienībā), kam ir speciālā dienesta pakāpe un kas ir nodevis zvērestu. Tādējādi jebkuram policijas darbiniekam kā valsts amatpersonai ir dotas pilnvaras konstatēt pārkāpumus, aizturēt likumpārkāpumus izdarījušās personas un piemērot tām sodu.

[5.2] Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kartības policijas pārvalde uzskata, ka pieteicēja 2005.gada 11.oktobrī izdarītais administratīvais pārkāpums ir pieradīts likumā noteiktā kārtībā.

Iepriekš minētais lēmums tika pieņemts, vadoties pēc sekojošiem faktiem, kas LAPK 243.panta izpratnē uzskatāmi par pierādījumiem un, saskaņā ar LAPK 244.panta nosacījumiem, novērtējami pēc amatpersonas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas: 1)Protokols un lēmums par administratīvo pārkāpumu ceļu satiksmē Nr.050/SR186484, 2)Ceļu policijas inspektora Andra Jurena ziņojums, 3)pieteicēja iesniegums.

[6] Tiesas sēdē pieteicējs pieteikumu uzturēja, pamatojoties uz tajā norādītajiem argumentiem.

Tiesas sēdē atbildētāja pilnvarotā persona pieteikumu neatzina un sniedza paskaidrojumus, kas balstījās uz Lēmumā un paskaidrojumos tiesai norādītajiem argumentiem.

Motīvu daļa

[7] Tiesa, noklausoties administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus un izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, secina, ka pieteikums ir noraidāms.

[8] LAPK 272.pants nosaka, ka institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

No lietas materiāliem izriet, ka lietā ir strīds par to, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, proti, vai pieteicējs, vadot automašīnu, ir pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumos ietvertos dzelzceļa pārbrauktuves šķērsošanas noteikumus.

[8] Lietā konstatēts, ka pieteicējam 2005.gada 11.oktobrī tika sastādīts protokols par administratīvo pārkāpumu, par Ceļu satiksmes noteikumu 170.1.punkta prasību neievērošanu, jo pieteicējs, vadot automašīnu, apstājās un stāvēja uz dzelzceļa pārbrauktuves, kad aiz pārbrauktuves bija izveidojies transportlīdzekļu kolonnas sastrēgums, posmā starp Viskaļu un Ropažu ielām. Automašīnas atradās uz pārbrauktuves laikā, kad tās barjeras bija nolaistas un pārbrauktuves slēgta.

Pieteicējs protokola par administratīvo pārkāpumu paskaidrojumā tūlīt pēc pārkāpuma norādījis, ka nepiekrīt konstatētajam pārkāpumam, jo iebraucot minētajā pārbrauktuvē ne luksafora signāli, ne arī barjeras nebija iedarbināti. Izvērtējot satiksmes plūsmu un lēnām virzoties uz priekšu, pieteicējs būtu paspējis šķērsot pārbrauktuvi un izbraukt no tās. Taču pieteicēja vadīto automašīnu uz brauktuves apdzina apvidus automašīna un nostājās pieteicēja automašīnai priekšā aiz pārbrauktuves. Tikai minētās apvidus automašīnas apdzīšanas manevra dēļ pieteicēja vadītajai automašīnai vairs nepietika vieta aiz pārbrauktuves, lai to pilnībā šķērsotu.

Arī pieteikumā tiesai pieteicējs norādījis uz minētajiem apstākļiem.

[9] Saskaņā ar LAPK 243.pantu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas

(amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

[9.1] Izskatot pieteicēja sūdzību, atbildētājs pieņēmis dienesta ziņojumu no Ceļu policijas inspektora. Inspektors norādījis, ka 2005.gada 11.oktobrī pildīja dienesta pienākumus un kontrolēja, kā automašīnas šķērso dzelzceļa pārbrauktuvi uz Krustabaznīcas ielas. Ceļu policijas inspektors norāda, ka pieteicēja vadītā automašīna apstājās un stāvēja uz dzelzceļa pārbrauktuves laikā, kad aiz dzelzceļa pārbrauktuves bija izveidojies automašīnu kolonnas sastrēgums. Kad pieteicēja vadītā automašīna stāvēja uz dzelzceļa pārbrauktuves, iedegās luksofora pārmaiņus mirgojošais sarkanais signāls un sāka laisties uz leju dzelzceļa pārbrauktuves barjeras. Arī pēc barjeru pilnīgas nolaišanās pieteicēja vadītā automašīna turpināja atrasties uz dzelzceļa pārbrauktuves sliežu klātnes.

Ceļu policijas inspektors savā dienesta ziņojumā norāda, ka neviena automašīna pieteicēja vadīto automašīnu uz dzelzceļa pārbrauktuves neapdzina.

Pēc protokola par administratīvo pārkāpumu sastādīšanas inspektors iedeva pieteicējam ar to iepazīties, kur pieteicējs arī ierakstījis savus paskaidrojumus. Lēmumu par naudas soda uzlikšanu inspektors pieņēma tikai pēc tam, kad pieteicējs bija sniedzis savus paskaidrojumus un bija parakstījis protokolu par administratīvo pārkāpumu.

[9.2] Atbildētājs arī vērtējis pieteicēja iesniegumā sniegtos rakstveida paskaidrojumus.

Pieteicējs norādījis, ka nepiekrīt pārkāpumam, jo policijas inspektors, pieņemot lēmumu par pieteicēja saukšanu pie administratīvās atbildības, nav ņēmis vērā vairākus būtiskus apstākļus.

Pieteicējs norāda, ka pirms dzelzceļa pārbrauktuves šķērsošanas apstājās un pārliecinājās, ka to šķērsot ir atļauts un viņa vadītajai automašīnai pietiks vieta aiz dzelzceļa pārbrauktuves. Taču pēkšņi viņa vadīto automašīnu apdzina apvidus auto un nostājās aiz dzelzceļa pārbrauktuves, bet pieteicēja vadītajai automašīnai vairs aiz pārbrauktuves vieta nepalika, tāpēc pieteicējam bija jāaptur automašīna uz īsu brīdi uz dzelzceļa pārbrauktuves. Pieteicējs norāda, ka apdzīšanas faktu redzējis arī Ceļi policijas inspektors.

Pieteicējs arī norāda, ka atbilstoši LAPK 9.pantam pieteicēja izdarītā darbība nevar tikt uzskatīta par vainojamu, jo tā nav izdarīta nedz ar nodomu, nedz aiz neuzmanības, bet gan piespiedu kārtā. Tādējādi pieteicējs uzskata, ka viņa rīcība nav administratīvi sodāma.

Pieteicējs norāda, ka Ceļu policijas inspektors atteicās uzklausīt pieteicēja paskaidrojumus, pirms lēmuma pieņemšanas. Iespēja paust savu viedokli pieteicējam tika dota tikai pēc lēmuma par saukšanu pie administratīvās atbildības pieņemšanas.

[9.3] Atbildētājs Lēmumā ir konstatējis, ka saskaņā ar likuma „Par policiju" 2.pantu, policijas darbinieks ir valsts kalpotājs, kas ieņem noteiktu amatu policijas iestādē, kam ir speciālā dienesta pakāpe un kas ir nodevis zvērestu. Tādējādi nav pamata apšaubīt policijas darbinieka sniegto lietas apstākļu izklāstu, kā arī nav iespējams rast skaidrojumu tam, kāpēc policijas darbinieks būtu ieinteresēts apturēt tieši pieteicēja vadīto automašīnu, ja tā šķērsoja dzelzceļa pārbrauktuvi atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu prasībām, sniedzot apzināti nepatiesas liecības tieši par pieteicēja automašīnu.

Atbildētājs ir konstatējis, ka ar lietas materiāliem ir pierādīts, ka pieteicējs ir izdarījis konstatēto administratīvo pārkāpumu.

[10] LAPK 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 154.panta pirmo daļu tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatojas uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, kā arī vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un taisnības principiem.

[10.1] Tiesa, pārbaudot lietas materiālus, konstatē, ka Ceļu policijas inspektors savā dienesta ziņojumā ir norādījis, ka pieteicēja vadītā automašīna apstājās un stāvēja uz dzelzceļa sliežu klātnes laikā, kad pārbrauktuves barjeras bija nolaistas un luksoforā dega mirgojošais sarkanais signāls.

Arī pieteicējs savā iesniegumā iestādei un savā pieteikumā tiesai ir norādījis, ka viņa vadītajai automašīnai nepietika vietas aiz pārbrauktuves, tādēļ pieteicējam bija jāaptur sava automašīna uz dzelzceļa pārbrauktuves.

Tādējādi, tiesa atzīst, ka fakts, ka pieteicēja automašīna ir apstājusies un stāvējusi uz dzelzceļa sliežu klātnes ir pierādīts.

[10.2] Pieteicējs ir norādījis uz kādu apvidus automašīnu, kura it kā veikusi apdzīšanas manevru uz dzelzceļa pārbrauktuves. Taču minētais arguments ir atzīstams par nepamatotu. Tiesas ieskatā, gadījumā, ja kāda automašīna būtu veikusi apdzīšanas manevru uz dzelzceļa pārbrauktuves, Ceļu policijas inspektors noteikti to būtu redzējis un apturējis attiecīgo automašīnu, lai tās vadītāju sauktu pie atbildības. Turklāt arī policijas inspektors savā dienesta ziņojumā ir norādījis, ka pieteicēja vadīto automašīnu uz dzelzceļa pārbrauktuves neviena automašīna nav apdzinusi, pretējā gadījumā viņš to būtu redzējis.

Tiesas ieskatā, policijas darbinieks, pildot savus amata pienākumus, nevarēja būt ieinteresēts sastādīt protokolu par administratīvo pārkāpumu tieši pieteicējam, ja pieteicējs šādu pārkāpumu nemaz nebija izdarījis. Turklāt policijas darbiniekam nav iemesla sniegt nepatiesas liecības un apgalvot, ka pieteicēja vadīto automašīnu neviens nav apdzinis. Tiesas ieskatā, policijas darbinieks, konstatējot, ka tiek veikta apdzīšana uz dzelzceļa pārbrauktuves, būtu apturējis minēto apvidus automašīnu, ja tāda būtu bijusi, un tās vadītāju saucis pie administratīvās atbildības.

[10.3] Tiesas ieskatā, tieši pieteicējs ir ieinteresēts sniegt liecības, kas būtu izdevīgas viņam, lai tādējādi izvairītos no atbildības par izdarīto pārkāpumu. Ņemot vērā iepriekš minēto un izvērtējot tiesas sēdē pieteicēja sniegtos paskaidrojumus pēc savas iekšējās

pārliecības, tiesa apšauba pieteicēja paskaidrojumu ticamību, uzskata, ka tie sniegti ar nolūku izvairīties no atbildības.

Šajā gadījumā lielāka ticamība dodama Ceļu policijas inspektora ziņojumam, jo tas atspoguļo loģisku notikuma shēmu. Likums par policiju un Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodekss deleģē policijas darbiniekiem tiesības fiksēt administratīvos pārkāpumus un sastādīt administratīvos protokolus.

Ievērojot iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka pieteicēja vaina izdarītajā pārkāpumā ir pierādīta.

[11] Tiesa uzskata, ka, fiksējot pārkāpumu un sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu, policijas darbinieks rīkojies savas kompetences ietvaros. Lietā nav konstatēti apstākļi, kas dotu pamatu apšaubīt policijas darbinieka objektivitāti, kā arī apstākļi, kas liecinātu, ka ceļu policijas inspektors ir tieši vai netieši ieinteresēts lietas iznākumā personīgu motīvu dēļ. Turpretī pieteicējs ir ieinteresēts noliegt pārkāpumu, lai izvairītos no soda.

[12] Atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu 170.1.punktam, aizliegts uzbraukt uz pārbrauktuves, ja aiz tās izveidojies sastrēgums, kas var piespiest transportlīdzekļa vadītāju apturēt transportlīdzekli uz pārbrauktuves.

LAPK 149.^{14}panta ceturtajā daļā noteikts, ka par uzbraukšanu uz dzelzceļa pārbrauktuves, ja aiz tās izveidojies sastrēgums, kas piespiež vadītāju apturēt transportlīdzekli uz pārbrauktuves, transportlīdzekļa vadītājam piemēro naudas sodu 30 latu apmērā.

Tiesa secina, ka administratīvā soda piemērošanā atbildētājs ievērojis LAPK noteikto lietvedību administratīvo pārkāpumu lietās. Atbildētājs, atkārtoti izskatot lietu pēc būtības, ir izvērtējis izdarīto pārkāpumu, pierādījumus administratīvā pārkāpuma lietā, kā arī izvērtējis pieteicēja vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā.

[13] Par LAPK 149.^{14} panta ceturtās daļas prasību neievērošanu paredzēts sods 30 latu apmērā.

Attiecīgā LAPK panta sankcija paredz konkrētu naudas soda lielumu par izdarīto pārkāpumu.

Tādējādi tiesa atzīst, ka nav pamata vērtēt piemērotā soda atbilstīgumu un samērību, jo lietā ir pierādīta pieteicēja vaina pārkāpuma izdarīšanā, par kuru paredzēts attiecīgs naudas sods.

Tiesa uzskata, ka Lēmums pieņemts, izvērtējot lietā esošos pierādījumus un no tiem izrietošos loģiskos secinājumus. Lēmums atbilst Administratīvā procesa likuma un LAPK noteikumiem, izdots ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus un materiālo tiesību normas, tādēļ tiesai nav pamata to atcelt.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā iepriekš minēto un pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

J.V. pieteikumu par Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2005.gada 23.novembra lēmuma Nr.3837 atcelšanu noraidīt.

Tiesas spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no tā pasludināšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesā.

Pilns spriedums sastādīts 2007.gada 24.janvārī.

Tiesnese /paraksts/ I.Kalvāne

NORAKSTS PAREIZS

Administratīvās rajona tiesas

tiesnese_____I.Kalvāne

Rīgā, 2007.gada 24.janvārī